

**ПЕДАГОГІЧНЕ ЗНАННЯ МОВИ:
ПІДГОТОВКА ВИКЛАДАЧІВ ДО ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ
Дайджест публікації Джорджа С. Банча (Університет Каліфорнії)**

У тезах досліджено явище «подвійного виклику», яке набуває все більшого розповсюдження серед вивчаючих англійську мову у світлі нових загальних стандартів. Розглянуто різноманітні підходи стосовно підвищення рівня володіння мови викладачами. Зазначено, що загальнообов'язкові предмети є більш необхідними, аніж вивчення іноземної мови, однак без досягнення потрібного рівня мовних навичок неможливо засвоїти весь інший матеріал.

У даній публікації Джордж С. Банч висловлює думку, що загальнообов'язкові предмети є необхіднішими, аніж вивчення іноземної мови, однак без досягнення необхідного рівня мовних навичок неможливо засвоїти весь інший матеріал. Різноманітні підходи стосовно підвищення рівня володіння мови викладачами сприяють кращому розумінню вчителями лінгвістичних особливостей текстів, що вивчаються учнями, мають безперечний зв'язок з соціокультурними підходами, які залучають викладачів до участі у моделюванні фундаменту, необхідного для учнів, вивчаючих англійську мову під час вивчення мови та літератури.

Лінгвістична компетенція передбачає оволодіння певною сумою формальних знань і відповідних їм навичок, пов'язаних із різними аспектами мови. При цьому постає питання: які слова, граматичні структури та інтонами необхідні людині того чи іншого віку, професії тощо для забезпечення нормальної взаємодії мовою, яка вивчається. Мова відбиває особливості життя людей. Вивчаючи багатоманітність планів вираження, можна багато що зрозуміти, дізнатися про культуру країни мови, що вивчається, а це підводить до необхідності формування соціокультурної компетенції. Набуття соціокультурної компетенції не зводиться лише до формування глобальних уявлень про світ. Вона пропонує весь процес навчання іноземної мови. Певні вміння й навички в організації мовлення, вміння вибудовувати його логічно, послідовно й переконливо, ставити завдання й досягати поставленої мети – це вже новий рівень комунікативної компетенції, названий стратегічним чи дискурсивним.

Ключовим поняттям концепції вивчення іноземних мов за програмою полікультурної освіти є «поріг комунікації», а методичними орієнтирами – правильна вимова і сучасне розмовне мовлення. Вивчення іноземної мови, таким чином, виходить за рамки педагогіки і набуває важливого політичного значення. Йдеться про переорієнтацію з оволодіння граматичними структурами на оволодіння живою мовою.

Останньою зі складових комунікативної компетенції, але жодним чином не останньою за значущістю ("The last but not least") є соціальна компетенція. Вона передбачає готовність і бажання взаємодіяти з іншими, впевненість у собі, а також уміння поставити себе на місце іншого і здатність впоратися із ситуацією, що склалася.

Такий підхід до професійної підготовки вчителя знайшов відбиття і в сучасному методі навчання – комунікативно-діяльнісному, що ставить за мету навчання мови через мовлення і заснований на таких ключових поняттях, як «спілкування», «культура», «мотивація», «інтерактивність». До провідних характеристик цього методу належать наступні:

- адекватність до реального спілкування;
- пріоритет мовленнєвої діяльності у взаємозв'язку всіх її видів;
- застосування активних форм спілкування (бесід, диспутів, конференцій, круглих столів, обговорень), що дають можливість висловитися, виразити свої думки в діалозі чи монолозі;
- синхронність, послідовність.

Розглядаючи навчання в такому плані, слід відзначити, що навчати мові – це означає не тільки давати знання про мову, а й навчити користуватися мовою як засобом спілкування, критично мислити, отримувати інформацію з усіх доступних джерел, оцінювати її, зрозуміти співрозмовника, формулювати власні думки. Отже, йдеться про формування комунікативної компетенції студентів.

Таким чином, за комунікативно-діяльнісного підходу змінюється й роль учителя: він не просто повідомляє знання, але організує пізнавальну діяльність учнів, створює умови для висловлення власної думки, ставлення до матеріалу, що вивчається, співвідносячи його з реальним життям, що є одним із завдань полікультурної освіти у XXI столітті.

1. Review of Research in Education. [Електронний ресурс] .– Режим доступу: <http://rre.aera.net>

Plotnikova O.

PEDAGOGICAL LANGUAGE KNOWLEDGE: PREPARING MAINSTREAM TEACHERS FOR MULTICULTURAL EDUCATION. Digest to George C.Bunch article (University of California)

In the article under digesting the author investigates the problem of “double challenge” which the students faced while studying English according to the new standards. Alongside with studying English they need to study a certain set of other subjects. The author informs the readers about diverse ways of mastering the language as well as necessary pedagogical language skills essential for the succesful proces of teaching. The author accepts the priority of studying comprehensive subjects, but undrlines that without a certain level of the language skills it is impossible to master the whole stock of subjects.

УДК 378.016: 613

Пристинский В.Н., Пристинская Т.Н.

Государственное высшее учебное заведение

«Донбасский государственный педагогический университет»

**ЗДОРОВЬЕ ЧЕЛОВЕКА В ИННОВАЦИОННЫХ ПРОЦЕССАХ РЕФОРМИРОВАНИЯ
ВЫСШЕГО ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ**

Феномен здоровья общества определяется, прежде всего, условиями и стилем жизни человека. Формирование валеологического мировоззрения заключается в направленности действий общества на создание условий, которые обеспечивают осознание человеком необходимости сохранения, укрепления, потребления, восстановления и передачи здоровья как духовно-ценностной категории. Обосновывается необходимость реализации идеи воспитания у студенческой молодежи социальной ответственности за здоровье как фактора инновационных процессов в формировании высшего педагогического образования.

Здоровье человека является глобальной социальной проблемой, решение которой обуславливает перспективы будущего развития человечества. Проблема угрозы здоровью рассматривается мировым сообществом как антропологический вызов планетарного масштаба наряду с угрозой мировой войны, экологическими катаклизмами, неравенством в экономическом развитии стран, демографической угрозой, недостаточностью природных ресурсов.

Оптимальная двигательная активность человека (использование средств физической культуры и спорта, разнообразные системы оздоровления), развитие познавательной сферы и мотивации являются ведущими факторами в сохранении здоровья, компонентом формирования культуры профессиональной деятельности будущего педагога, которые должны предопределять перспективу реформирования высшего педагогического образования в Украине [1, с. 151].

Физическая культура в данном контексте является результатом многогранной творческой деятельности общества по генерированию здоровья и формированию здорового стиля жизни. В связи с этим, формирование у студенческой молодежи валеологического мировоззрения заключается в направленности реформ высшего педагогического образования на создание условий, которые обеспечивают осознание человеком необходимости сохранения, укрепления, потребления, восстановления и передачи здоровья как духовно-ценностного феномена культуры личности [2, с. 77].

Считаем, что идея социальной ответственности за здоровье должна быть одной из важнейших в формировании духовной культуры будущего педагога, лежать в основе инновационных процессов реформирования высшего педагогического образования [3, с. 159]. Реализация потенциала здоровья каждого человека и здоровья общества может быть эффективно осуществлена только на основе государственной политики, то есть целенаправленной системой формирования здорового образа жизни как важнейшего фактора совершенствования высшего педагогического образования [4, с. 517].